

Gang ere til Stede.“ Folketinget har altsaa forbeholdt sig sin Stilling til disse Sager og sin Ret til at gøre Ansvar gældende. Maa jeg, som repræsenterer et demokratisk Vælgerkorps, tillade mig at henstille til Regeringen at gøre Provisoriets Bo op. Lad os faa at se, i hvor høj Grad det er, at Højre har traadt Loven under Fødder, og hvor mange Penge der er taget af Folkets Kasse og brugt ulovligt. De Herrer kunne lade være at komme med denne Opgørelse, men jeg kan forsikre Regeringen om, at det Ønske deles af et Flertal, ogsaa af adskillige Venstremænd, i den Kreds, jeg kender noget nøjere til end de Herrer, og som jeg har den Ære at repræsentere.

Der er en Ting, jeg gerne vil have Lov til ogsaa at dvæle et Øjeblik ved. Da Venstre i sin Tid kæmpede Side om Side med Socialdemokraterne mod Højre, sagde man fra Venstres Side, at man var ganske enig med Socialdemokraterne i hvert Fald om en Ting, og det var, at vi skulde have Lighedsprincippet frem, vi skulde have det slaaet fast: Ret for alle, Uret for ingen. Det er et Ord, som de Herrer tidt have brugt og anvendt som deres Løsen. Det forbyrder mig da at se, at den højtærede Konseilspræsident i sin Egenskab af Forsvarsminister har kunnet tilstille en gammel Krigsveteran, for hvem jeg efter hans Anmodning formulerede en Henvendelse til Ministeren om at faa en Understøttelse, det Svar, at han savnede Midler til at imødekomme det paagældende Andragende. Jeg skal med Formandens Tilladelse oplæse det Svar, som Konseilspræsidenten har tilsendt den gamle Kriger, det lyder kort og godt saaledes: „København, den 27. Juli 1905. Hr. Arbejdsmand K. M. Møller! I Svar paa Deres derom indgivne Andragende af 22. ds. skal Ministeriet herved meddele, at man mangler Midler til at tilstaa Dem nogen Understøttelse. To Deres Ansøgning vedlagte Bilag medfølge tilbage. J. C. Christensen.“ Denne Mand hører til dem, der have været med til at sætte sit Liv i Vove for Fædrelandet, som de Herrer fra Højre og Reformpartiet ofte have været med til at prise ved patriotiske Fester. Da han var 59 Aar, kom han i den Omstændighed, at han maatte søge Fattigunderstøttelse, fordi hans Hustru laa paa et meget langt Sygeleje. Han var 66 Aar, da jeg indsendte dette Andragende til Ministeriet for ham, og der var altsaa gaaet 7 Aar, siden han havde faaet Fattighjælp, men han kunde ikke faa Alderdomsunderstøttelse, fordi der skulde hengaa 10 Aar

efter Hjælpen. Denne Mand, som er hædret med Erindringsmedaillen for at have deltaget i Krigen, tilskriver Forsvarsministeren, at han savner Midler til at hjælpe ham. Ved at gennemse Finansloven, som jeg i min Egenskab af nyvalgt Folketingsmand har haft særlig Anledning til at underkaste et grundigt Gennemsyn, ser jeg, at Reformpartiet ikke savner Midler til paa Kontoen „Midlertidigt Tillæg“ at give det ærede Medlem for Langeland (Guldbrandsen) 1,200 Kr., skønt man har givet ham et ganske kønt Ben som Redaktør af Statstidenden. Hvis det var det ærede Medlem for Langelands lovlige Ret at faa de 1,200 Kr., saa opførte man vel ikke dette Beløb som et midlertidigt Tillæg. Derom kunde jeg ønske, at vedkommende Minister vilde give mig de fornødne Oplysninger. Man savner overhovedet ikke Midler til at hjælpe der, hvor man vil hjælpe, man savner ikke Midler, naar Talen er om at pensionere forskellige Hoffunktionærer. Men jeg siger til den højtærede Regering, og det er demokratiske Ord, som tiltrædes af adskillige Tusinde Vælgere, at vi savne ikke i denne Sal Midler til at hjælpe dem, der uforskyldt ere komne i Trang. Savner den højtærede Regering noget, saa er det *Villien* til at hjælpe.

Sluttelig skal jeg tillade mig at omtale enkelte lokale Spørgsmaal. Jeg vil dog forinden, da jeg muligvis bliver afbrudt af Formanden, naar Klokken er 4, gerne forespørge den højtærede Indenrigsminister, om han ikke har tænkt sig at foreslaa en Revision af den kommunale Skattelov, og denne Anmodning retter jeg til den højtærede Regering ogsaa fra den Kreds, hvis Vælgere den 29. Maj gave mig deres Stemmer. Man ønsker den kommunale Skattelov og i det hele taget de ny Skattelove reviderede i demokratisk Retning. Man vil have Formue- og Indkomstskatten forhøjet. Det forekommer mig, at det er noget underligt i et demokratisk Land at møde med et Toldlovsforslag uden samtidig, hvad der var Venstres gamle Anskuelse, at møde med en Forhøjelse af Formue- og Indkomstskatten for derved at faa Kompensation for Nedgangen i Toldindtægterne. Jeg vil videre tillade mig at spørge den højtærede Indenrigsminister, om han ikke har tænkt paa at stille Forslag om at stille Københavns Kommune lige med det øvrige Land med Hensyn til den kommunale Beskatning? Om man fremdeles vil være med til, at København skal være Skattely for de store Kapitalister, idet man kun svarer 2½ pCt., mens